

Список літератури:

1. Бурдига І. 3G по-українськи / І. Бурдига [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.tsn.ua/special-projects/3g/history.
2. Новое поколение на связи. Кто и за какие деньги получит доступ к новой технологи [Электронный ресурс]. – Режим доступа: www.reporter.vesti-ukr.com/art/y2015/n2/12589-novoe-pokolenie-na-svjazi.html.
3. Безлюдько Д. Сколько будет стоить 3G / Д. Безлюдько [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.liga.net/projects/3g/yu>.
4. Президент підписав Указ про впровадження технології зв'язку 4G в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.president.gov.ua/news/prezident-pidpisav-ukaz-pro-vprovadzheniya-tehnologiyi-zvyaz-35703.

Ильенко О. В.

Мороз Н. К.

Национальный авиационный университет

**ОЦЕНКА ПЕРСПЕКТИВ ВНЕДРЕНИЯ
МОБИЛЬНОГО ИНТЕРНЕТА НОВОГО ПОКОЛЕНИЯ В УКРАИНЕ**

Резюме

Проанализированы основные этапы развития мобильного Интернета. Доказаны преимущества использования 3G-технологии. Обоснованы преимущества использования новых мобильных технологий в Украине. Определены основные проблемы внедрения 3G мобильного Интернета в Украине. Определен ряд действий, необходимых для быстрого и качественного внедрения мобильного Интернета в Украине.

Ключевые слова: мобильный Интернет, IT-технологии, экономические показатели, инвестиционная привлекательность, абоненты, частоты.

Pyenko O. V.

Moroz N. K.

National Aviation University

**PERSPECTIVES EVALUATION IN MOBILE INTERNET IMPLEMENTATION
TO THE MODERN GENERATION IN UKRAINE**

Summary

Article analyzes the main stages of development of the mobile Internet. It's proved benefits of using 3G technology. It's defined the advantages of using new mobile technology in Ukraine. It's defined the problems of introduction of mobile 3G Internet in Ukraine. Identifies a number of actions required for the qualitative and quick adoption of mobile Internet in Ukraine.

Keywords: mobile Internet, IT technology, economic indicators, investment attractiveness, subscribers, frequencies.

УДК 658.274

Колосок А. М.

Петрук О. М.

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

**ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА
ТА ШЛЯХИ ПОЛІПШЕННЯ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ**

Розглянуто сутність та значення необоротних активів у сучасних умовах діяльності підприємства. Досліджено показники, за допомогою яких визначають ефективність їхнього використання. Здійснено аналіз необоротних активів на прикладі ПАТ «Електротермометрія» та розглянуто можливості покращання їхнього використання.

Ключові слова: необоротні активи, майнові цінності, основні засоби.

Постановка проблеми. У теперішніх умовах суспільного розвитку особливої необхідності набуває дослідження необоротних активів підприємства та їхнє використання. Необхідно постійно управляти процесом використання необоротних активів та відстежувати нормативно-правову базу, яка їх регулює. Більшості підприємств нашої країни властива тенденція високого рівня зносу необоротних активів, а також їхнє вибуття. Водночас існують незначні можливості для їхнього оновлен-

ня, введення в дію результатів науково-технічного прогресу та інноваційного розвитку техніко-технологічної бази. Актуальність теми статті полягає в необхідності підвищення рівня ефективності використання необоротних активів у діяльності підприємств України до рівня ефективності їхнього використання підприємствами більш розвинених країн, для того щоб отримати високий рівень розвитку підприємств та одержати високі економічні та соціальні результати.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням процесів використання необоротних активів займалось багато вітчизняних і зарубіжних учених, зокрема: Задорожний З.В. [4], Зюкова М.М. [5], Кафка С.М. [7], Кірей О.С. [8], Семйон В.С. [14], Шевченко С.О. [16], Царьов В.М. [18] та ін.

Завдяки напрацюванням даних науковців відбулося дослідження сутності необоротних активів, особливостей їхнього використання для підприємств різних галузей. Обґрунтовано теоретичні та прикладні підходи до необоротних активів підприємства, збільшено кількість, систему критеріїв, а також показників оцінки ефективності їхнього використання.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Однак у працях вищезазначених науковців недостатньо уваги приділено покращанню технологічної бази та технологічного стану діяльності підприємств. З огляду на це необхідно здійснювати більш поглиблені дослідження використання необоротних активів, що дозволить досягнути підприємствам вищого рівня розвитку та досягати більших результатів діяльності.

Мета статті полягає в удосконаленні підходів до ефективності використання основних фондів та технологічної бази підприємства; порівнянні підходів до вибору показників оцінки ефективності використання необоротних активів; удосконаленні методики аналізу ефективності використання необоротних активів підприємства; виявленні динаміки необоротних активів та визначенні напрямів удосконалення їхнього використання на ПАТ «Електротермометрія».

Виклад основного матеріалу дослідження. Підприємство концентрує в собі всі виробничі ресурси. Випуск продукції за якістю і обсягом значним чином залежить від якості виробничої бази підприємства, тому доцільне вивчення методик оцінки необоротних активів та ефективності їхнього використання.

Учені розглядають поняття «необоротні активи» неоднозначно (табл. 1).

Отже, науковці розділилися на дві групи. Деякі вважають, що необоротні активи – це майнові цінності підприємства, а інші – що це матеріальні та нематеріальні ресурси. На нашу думку, до необоротних активів слід віднести активи, що використовуються тривалий період часу, від яких підприємство в майбутньому сподівається отримати вигоду, та їхня вартість може бути достовірно визначена.

Досить велику частину в необоротних активах підприємства займають основні засоби. З їхньою допомогою створюються матеріально-технічна база, також вони сприяють реалізації потреб в управлінні підприємства.

Основні засоби дійсно забезпечують створення матеріально-технічної бази, оскільки при зростанні засобів праці відбувається підвищення продуктивності праці та технічної оснащеності персоналу.

Для визначення ефективності використання необоротних активів використовують певні показники. Науковці по-різному поділяють ці показники на групи. Так, Покропивний С.Ф. поділяє показники ефективності використання необоротних активів у два блоки. До першого входять показники ефективності відтворення окремих видів і всієї сукупності засобів праці (коефіцієнт оновлення основних фондів; коефіцієнт вибуття основних фондів; коефіцієнт спрацювання окремих видів та всієї сукупності основних фондів). До другого блоку входять показники рівня використання осно-

вних фондів у цілому та окремих їхніх видів (коефіцієнт використання наявного (установленого) устаткування; коефіцієнт змінності роботи устаткування; коефіцієнт використання календарного (режимного) фонду часу; коефіцієнт інтенсивного навантаження устаткування) [12]. На нашу думку, необхідно також урахувати такі показники, як коефіцієнт зносу та коефіцієнт придатності до першого блоку показників.

Таблиця 1
Порівняння сутності необоротних активів у сучасній економіці

Автор	Визначення
Доунс Дж., Гудман Дж.Э. (1997 р.)	Необоротні активи – майнові цінності, конвертація яких у грошові кошти, продаж чи обмін під час виробничого циклу діяльності підприємства, який зазвичай складає один рік, не планується [3].
Мочерний С.В. (2001 р.)	Необоротні активи – матеріальні, нематеріальні та фінансові ресурси, термін корисного використання яких перевищує календарний рік (або операційний цикл) [10].
Кузнецов В., Михайленко О. (2005 р.)	Необоротні активи – нематеріальні ресурси та матеріальні ресурси, що є власністю підприємства і забезпечують його функціонування, термін використання яких складає більше одного року чи операційного циклу [9].
Румянцева Е.Е. (2005 р.)	Необоротні активи характеризують сукупність майнових цінностей підприємства, які багаторазово приймають участь у процесі окремих циклів діяльності та переносять на продукцію використану вартість частинами [13].
Семйон В.С. (2010 р.)	Необоротні активи – це сукупність матеріальних ресурсів і нематеріальних прав, виражених у грошовій формі, що використовуються підприємством для досягнення його цілей, що сприяє узгодженості понятійного апарату і дозволяє підвищити зрозумілість облікової інформації інвесторами [14].

Бондар Н.М. поділяє показники ефективності використання необоротних активів на чотири групи показників. Перша група – показники технічного стану та руху основних фондів (коефіцієнти зносу, придатності, оновлення, вибуття). Друга група – показники навантаження основних фондів (коефіцієнти екстенсивного, інтенсивного та інтегрального використання). Третя група – показники технічного оснащення підприємства (фондооснащеність, фондоозброєність та енергоозброєність праці). Четверта група – показники ефективності використання основних фондів (фондовідача, фондомісткість, рентабельність основних фондів) [1]. На нашу думку, до даного поділу показників необхідно додати коефіцієнт використання наявного (установленого) устаткування; коефіцієнт інтенсивного навантаження устаткування.

Третій підхід до оцінювання ефективності використання необоротних активів запропонував Сідун В.А., який поділяє показники на три групи:

- показники ступеня зносу (коефіцієнти зносу та придатності);

- показники інтенсивності відновлення основних фондів (коефіцієнти оновлення та вибуття, швидкість оновлення);

- показники ефективності використання основних фондів (загальні та часткові) [15].

На нашу думку, до даного переліку показників необхідно додати коефіцієнт використання наявного (установленого) устаткування; коефіцієнт інтенсивного навантаження устаткування.

Отже, основними показниками, які використовує більшість підприємств є:

- коефіцієнт зносу основних засобів;
 - коефіцієнт оновлення основних засобів;
 - коефіцієнт вибуття основних засобів;
 - коефіцієнт придатності основних засобів;
 - фондвіддача;
 - фондомісткість;
 - фондоозброєність;
 - коефіцієнт вартості основних засобів у майні підприємства;
 - коефіцієнт приросту основних виробничих засобів;
 - рентабельність основних засобів;
 - абсолютна сума прибутку на одну гривню основних засобів;
 - коефіцієнт екстенсивного використання обладнання;
 - коефіцієнт інтенсивного використання обладнання;
 - інтегральний коефіцієнт [2].
- На нашу думку, крім загальноприйнятих показників, слід також використовувати такі показники:
- коефіцієнт амортизації необоротних активів (сума амортизації необоротних активів підприємства на певну дату / первісну вартість необоротних активів підприємства на певну дату);
 - коефіцієнт виробничої віддачі нематеріальних активів (обсяг реалізованої продукції / балансову вартість необоротних активів).

Використання даних показників дасть можливість більш детально дослідити необоротні активи підприємства.

Аналіз даних показників за кілька періодів дасть змогу встановити зміну рівня використання необоротних активів (обладнання) у часі. Продуктивність і рівень використання необоротних активів визначають за допомогою коефіцієнта інтенсивності завантаження.

ПАТ «Електротермометрія» – підприємство, діяльність якого полягає у виробництві термо- та електровимірвальних приладів (лічильників). Зробимо аналіз, для того щоб визначити ефектив-

ність використання необоротних активів та напрямки покращання їхньої структури для даного підприємства. Відповідно до результатів аналізу в активах підприємства основну частину займають необоротні активи (рис. 1).

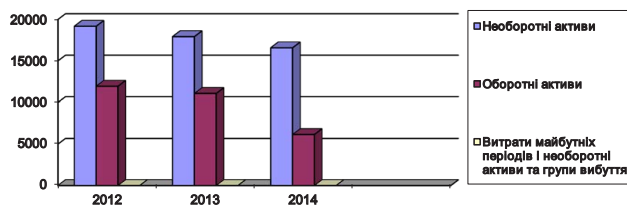

Рис. 1. Структура активів ПАТ «Електротермометрія» за 2012–2014 рр., тис. грн.

Отже, на основі аналізу активів ПАТ «Електротермометрія» та їхньої структури за період, що досліджувався, можна зробити висновок, що більшу частку у структурі активів займали необоротні активи.

Протягом звітнього періоду частка необоротних активів скорочувалася разом із загальним обсягом активів. Відповідно, у 2012, 2013 і 2014 рр. необоротні активи становили 19 176 тис. грн., 17 924 тис. грн., 16 579 тис. грн. Протягом звітнього періоду на структуру активів не вплинули витрати майбутніх періодів і необоротні активи та групи вибуття, оскільки вони були рівні нулю. Дані показники свідчать про погіршення матеріально-технічного устаткування підприємства.

Ураховуючи те, що за рахунок основних засобів формуються необоротні активи, то це є важливою частиною діяльності підприємства для забезпечення належного стану цих необоротних активів. За даними аналізованого періоду можна стверджувати, що динаміка показників ефективності використання основних засобів була негативною (табл. 1).

Аналізуючи вищенаведені показники, можна побачити, що їхня динаміка є негативною, що погано позначається на діяльності ПАТ «Електротермометрія».

Таблиця 1

Динаміка показників ефективності використання основних засобів ПАТ «Електротермометрія» за 2012–2014 рр.

№ з/п	Показник	Формула для розрахунку	Рекомендоване значення	Роки			Абсолютне відхилення, +/-		Темп приросту, %	
				2012	2013	2014	2013-2012	2014-2013	2013/2012	2014/2013
1.	Коефіцієнт зносу основних засобів	$\Phi 1, 1012 / \Phi 1, 1011$	Зменшення	0,64	0,66	0,68	0,02	0,02	3,03	2,94
2.	Коефіцієнт оновлення основних засобів	$\Phi 5 / \Phi 1, 1011$ (гр. 4)	Збільшення	0,01	0,009	0,004	-0,001	-0,005	-11,11	-125,0
3.	Коефіцієнт вибуття основних засобів	$\Phi 5 / \Phi 1, 1011$ (гр. 3)	Менше коефіцієнта оновлення	0,001	0,013	0,008	0,012	-0,005	92,31	-62,50
4.	Коефіцієнт придатності основних засобів	$\Phi 1, (1011-1012) / \Phi 1, 1011$	Збільшення	0,36	0,34	0,32	-0,02	-0,02	-5,88	-6,25
5.	Фондовіддача	Обсяг продукції / Середньорічна вартість основних засобів	Збільшення	0,1	0,09	0,07	-0,01	-0,02	-11,11	-28,57
6.	Фондомісткість	Середньорічна вартість основних засобів / Обсяг продукції	Зменшення	10,26	10,53	15,32	0,27	4,79	2,56	31,27
7.	Фондоозброєність	Середньорічна вартість основних засобів / Середньооблікова чисельність працівників	Збільшення	59	69	77	10	8	14,49	10,39

Коефіцієнт зносу основних засобів збільшувався протягом останніх трьох років, у 2013 р. порівняно з 2012 р. збільшився на 3,03% (0,02), а в 2014 р. порівняно з 2013 р. збільшився на 2,94% (0,02) за рахунок збільшення зносу основних засобів.

Коефіцієнт оновлення основних засобів у 2013 р. порівняно з 2012 р. зменшився на 11,11% (0,001), а в 2014 р. порівняно з 2013 р. зменшився на 125,00% (0,005) за рахунок зменшення придбаних нових основних засобів.

Коефіцієнт виходу основних засобів у 2013 р. порівняно з 2012 р. збільшився на 92,31% (0,012), а в 2014 р. порівняно з 2013 р. зменшився на 62,50% (0,005) за рахунок великого зносу основних засобів.

Коефіцієнт придатності основних засобів у 2013 р. порівняно з 2012 р. зменшився на 5,88% (0,02), а в 2014 р. порівняно з 2013 р. зменшився на 6,25% (0,02) за рахунок зносу основних засобів.

Фондовіддача у 2013 р. порівняно з 2012 р. зменшилась на 11,11% (0,01), а в 2014 р. порівняно з 2013 р. зменшилась на 28,57% (0,02) за рахунок зменшення обсягу продукції.

Фондомісткість у 2013 р. порівняно з 2012 р. збільшилась на 2,56% (0,27), а в 2014 р. порівняно з 2013 р. збільшилась на 31,27% (4,79) за рахунок збільшення середньорічної вартості основних засобів.

Фондоозброєність у 2013 р. порівняно з 2012 р. збільшилась на 14,49% (10), а в 2014 р. порівняно з 2013 р. збільшилась на 10,39% (8) за рахунок збільшення середньорічної вартості основних засобів.

Висновки. Для покращання структури необоротних активів необхідно враховувати можливі резерви підвищення ефективного використання необоротних активів у плановому періоді, а також забезпечити своєчасне оновлення матеріально-технічної бази підприємства.

Для того щоб покращати структуру необоротних активів, необхідно:

- оптимізувати структуру наявного обладнання;
- ліквідувати обладнання, що не використовується;
- забезпечити подальшу інтенсифікацію виробничих процесів.

Список літератури:

1. Бондар Н.М. Економіка підприємства / Н.М. Бондар. – К., 2004. – С. 400.
2. Гончар Є.І. Економіка підприємства / Є.І. Гончар; Державний інститут післядипломної освіти керівників і спеціалістів металургійного комплексу України. – К., 2003. – С. 174.
3. Доунс Дж., Гудман Дж.Е. Финансово-инвестиционный словарь / Дж. Доунс, Дж.Е. Гудман. – М.: ИНФРА-М, 1997. – С. 586.
4. Задорожний З. Проблемні питання обліку руху матеріальних необоротних активів / З. Задорожний // Бухгалтерський облік і аудит. – 2009. – № 10. – С. 12–16.
5. Зюкова М.М. Основні засоби – важлива економічна категорія / М.М. Зюкова // Вісник Полтавського державного сільськогосподарського інституту. – 2000. – № 5. – С. 100–101.
6. Єдинак С. Управління необоротними активами підприємства / С.Єдинак // Науковий блог НУ «Острозька академія». – 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://naub.ua.edu.ua/>.
7. Кафка С.М. Інноваційна економіка як стратегічний напрям удосконалення обліку необоротних активів / С.М. Кафка // Науковий вісник Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу. – 2013. – № 2. – С. 231–241.
8. Кірей О.С. Облік і контроль необоротних активів у системі управління машинобудівних підприємств: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.09 «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит» / О.С. Кірей. – 2013. – 20 с.
9. Кузнецов В. Великий словник бухгалтера / В. Кузнецов, О. Михайленко. – К.: Фактор. – 2005. – С. 532.
10. Мочерний С.В. Економічна енциклопедія / С.В. Мочерний. – К.: Академія, 2001. – С. 848.
11. Піскунов Р.О. Морфологічний аналіз дескриптивних чинників дефініції «необоротні активи підприємства» / Р.О. Піскунов, Ю.С. Кравець // Ефективні інструменти сучасних наук: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Чехія, 27 квітня – 05 травня 2014 р.). – С. 81–83.
12. Покропівний С.Ф. Економіка підприємства / С.Ф. Покропівний. – К.: КНЕУ, 2006. – 528 с.
13. Румянцева Е.Е. Новая экономическая энциклопедия / Е.Е. Румянцева. – М.: ИНФРА-М, 2005. – С. 724.
14. Семейон В. С. Бухгалтерський облік необоротних активів в Україні та Угорщині: порівняльний аспект: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.06.04 «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит» / В.С. Сеймон. – 2010. – 23 с.

15. Сідун В.А. Економіка підприємства / В.А. Сідун. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 356 с.
16. Шевченко С.О. Облік і контроль необоротних активів бюджетних установ: автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.09 «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит» / С.О. Шевченко. – К., 2009. – 22 с.
17. Шваб Л.І. Економіка підприємства / Л.І. Шваб. – Житомир: ЖДТУ, 2009. – 466 с.
18. Царьов В.М. Управління інвестиціями в необоротні активи підприємства (за матеріалами автомобілебудівних підприємств України): автореф. дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.04 «Економіка та управління підприємствами» / В.М. Царьов. – К., 2011. – 19 с.

Колосок А. М.

Петрук О. М.

Восточноевропейский национальный университет имени Леси Украинки

ПОДХОДЫ К ОПРЕДЕЛЕНИЮ СУЩНОСТИ НЕОБОРОТНЫХ АКТИВОВ ПРЕДПРИЯТИЯ И ПУТИ УЛУЧШЕНИЯ ИХ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ

Резюме

Рассмотрена сущность необоротных активов с точки зрения различных ученых в современных условиях. Исследованы показатели, с помощью которых определяют эффективность их использования. Осуществлен анализ необоротных активов на примере ОАО «Электротермометрия» и рассмотрены возможности улучшения их использования.

Ключевые слова: необоротные активы, имущественные ценности, основные средства.

Kolosok A. M.

Petruk O. M.

Lesia Ukrainka East European National University

APPROACHES TO THE DEFINING OF THE ESSENCE IN ENTERPRISE FIXED ASSETS AND THEIR WAYS TO USAGE IMPROVEMENT

Summary

The article examines the nature of fixed assets in terms of various scholars in modern conditions. Studied indicators by which determine the effectiveness of their use. The analysis of non-current assets on the example of JSC «Elektrotermometriya» and discussed the possibility of improving their use.

Keywords: non-current assets, property holdings, fixed assets.

УДК 334.02

Костинець Ю. В.

Національна академія управління

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ТА МЕХАНІЗМУ МАРКЕТИНГОВОГО УПРАВЛІННЯ

Статтю присвячено дослідженню основних підходів до визначення сутності маркетингового управління. Визначено основні елементи механізму маркетингового управління на ринку послуг. Зроблено висновки щодо необхідності застосування комплексного підходу в маркетинговому управлінні.

Ключові слова: маркетингове управління, комплексний підхід, механізм маркетингового управління, маркетинговий менеджмент.

Постановка проблеми. У сучасних умовах маркетинг є основою підприємницької діяльності, і питання розуміння сутності маркетингового управління, маркетингового менеджменту та управління маркетингом постають як у практичній діяльності, так і в наукових дискусіях. Відповідно, наявність великої кількості нерозв'язаних теоретичних та практичних проблем обумовлюють вибір теми дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання сутності маркетингового управління піднімають у своїх роботах такі зарубіжні автори, як Г. Армстронг [9], Б. Бумс [14], В. Вонг [9], К. Гронгрос [15], Ф. Котлер [68], К.Л. Келлер [7], Дж. Сондерс [9], В.Л. Штерн [13] тощо, та вітчизняні дослідники: Л.В. Балабанова [2], А.В. Бала-

баниць [1], А.В. Войчак [4], М.М. Єрмошенко [6], І.Л. Решетнікова [11] та ін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Загалом, у сучасній економічній літературі відсутня на сьогодні систематизація спеціальних досліджень із точки зору маркетингового управління процесами взаємодії суб'єктів господарської діяльності на ринку.

Мета статті полягає в узагальненні основних підходів до розуміння сутності маркетингового управління та його механізму.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сутність маркетингового управління сучасні дослідники визначають по-різному, проте, узагальнюючи погляди на дану економічну категорію, вважаємо за доцільне відзначити, що в сучасній